

Sygn. akt II Ka 373/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karol Skocki

Sędziowie: sędzia Robert Rafał Kwieciński

sędzia Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale prokuratora Jacka Górskiego

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2020 r.

sprawy **N. W.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 24 października 2019 r.

sygn. akt II K 525/19

1. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.
2. Zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Agata Wilczewska Karol Skocki Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 373/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 24 października 2019r., sygn. akt II K 525/19.</p>	
<p>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	<p>materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</p>	

#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

1.	<p>rażącą surowość (niewspółmierność) orzeczonej wobec skazanego N. W. kary łącznej w stosunku do stopnia winy skazanego, do jego zachowania, polegającą na wymierzeniu kary łącznej jednego roku i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy zasady wymiaru kary, w tym względy indywidualno – przewencyjne, a zwłaszcza wymagania co do społecznego oddziaływania sankcji karnej wskazują na konieczność zastosowywania wobec skazanego łagodniejszej kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W pierwszej kolejności zaznaczyć			

trzeba, odnosząc się do uwag apelującego, że żaden przepis prawa nie nakazuje sądowi by wymierzając karę łączną dawał prymat zasadzie absorpcji. To jest tej zasadzie, która nakazuje ukształtować karę łączną na poziomie zbliżonym do wysokości najwyższej spośród kar jednostkowych, a która to kara pochłaniałaby pozostałe kary jednostkowe.

Wprost przeciwnie, art. 569 § 1 kpk odsyła do przepisów materialnych dotyczących wymierzania kary łącznej, które określają, że karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając przy karze pozbawienia wolności 20 lat.

Stwierdzić wręcz należy, że zasadę

absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższyć progu represji karnej (por. wyrok SA w Białymstoku z 21 grudnia 2015 r., sygn. II AKa 206/15, LEX nr 1962890).

W ocenie sądu odwoławczego, Sąd Rejonowy słusznie kierując się określonymi w ww. przepisach przesłankami orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej połączył kare jednostkową pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 1036/18 oraz kary ograniczenia wolności w sprawach II K

153/18, II K
773/18, II K
844/18,
wyznaczając
dolny i górny
próg kary łącznej
pomiędzy 1
rokiem jako
najwyższą
wymierzoną
karą a 2 latami
1 miesiącem
pozbawienia
wolności jako
sumą kar.

Sąd odwoławczy
stoi na
stanowisku, że
kara łączna
stanowi
instytucję
służącą do
swoistego
podsumowania
działalności
przestępczej
sprawcy,
obejmującego
całościową
ocenę jego
zachowań
przejawiającą się
w postaci jednej
kary łącznej.
Zauważyć w tym
miejscu należy,
że wielość
popelnionych
przez sprawcę
czynów wpływa
na negatywną
ocenę postawy
sprawcy będąc
jego istotnym
czynnikiem
prognostycznym.
Chodzi tutaj
zwłaszcza o to,
aby właściwe

ukształtowana
kara łączna
oddziaływała
wychowawczo
na sprawcę
przestępstwa
oraz
odpowiednio
chroniła
obywateli przed
niebezpieczeństwem
ponownego
dopuszczenia się
przestępstw.

Apelujący chcąc
przekonać do
istotnej
dysproporcji
między karą
orzeczoną, a tą,
którą należałoby
wymierzyć
skazanemu
zwracał uwagę
na pozytywną
zmianę postawy
skazanego, co
potwierdzać ma
jego obecne
zachowanie w
zakładzie
karnym oraz
aktualna opinia.

Zauważyć
należy, iż Sąd
Rejonowy z
całą pewnością
wziął pod uwagę
aktualną
sytuację życiową
skazanego. Sąd
Okręgowy
natomiast
zauważa, iż o
ile faktycznie z
aktualnej opinii
o skazanym
wynika, że w

ostatnim czasie jego zachowanie poprawiło się o tyle sąd przy orzekaniu bierze pod uwagę cały czasookres izolacji skazanego. Z opinii wynika, że skazany nadal posiada bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, mało tego, stwierdza, iż był to jego sposób na życie. Ponadto skazany deklaruje przynależność do podkultury przestępczej i czuje się silnie związany z jej normami i zgodnie z jej zasadami stara się układać relacje z innymi osadzonymi.

Sąd Okręgowy uważa też, że istotnie należy zaakcentować fakt, iż celem kary łącznej nie jest premiowanie osoby wielokrotnie łamiącej porządek prawny lecz zapewnienie racjonalnego stosowania kar i

środków karnych przez likwidację w postępowaniu wykonawczym ich swoistej, wynikającej z kilkukrotnych skazań, konkurencji. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa jest zaś okolicznością, przemawiającą za orzekaniem kary łącznej surowszej. Ta okoliczność wskazuje bowiem na posunięty stopień demoralizacji skazanego, dla którego wejście w konflikt z prawem nie miało wcale jednorazowego, przypadkowego charakteru, ale stało się wręcz sposobem na życie (por. wyrok SA w Białymstoku z 6 listopada 2012 r., II AKo 129/12, LEX nr 1236007).

Zdaniem Sądu Okręgowego - sąd I instancji przy orzekaniu wobec skazanego kary

łącznie
prawidłowo
zastosował
zasadę asperacji
(czyli częściowej
absorpcji i
częściowej
kumulacji). W
sytuacji, gdzie
suma
wymierzonych
kar pozbawienia
wolności i
ograniczenia
wolności
objętych węzłem
wyroku łącznego
wynosiła blisko 2
lata i 1 miesiąc a
najwyższa z kar
podlegających
łączeniu to 1
rok pozbawienia
wolności (po
przeliczeniu
zgodnie z art.
87 § 1 kk
najwyżej kary
jednostkowej – 2
lat ograniczenia
wolności) sąd
zasadnie
wymierzył jako
łącną karę 1
roku i 10
miesięcy
pozbawienia
wolności. W
przypadku tego
skazanego nie
ujawniły się
przecież
okoliczności,
które
wymagałyby w
większym
rozmiarze
uwzględnienia
zasady
absorpcji. I to w

<p>stopniu znaczącym, gdyż dysproporcja między karą wymierzoną, a tą którą można byłoby określić mianem wzorcowej musi być rażąca.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie orzeczonej kary łącznej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji skarżącego, które obligowałyby sąd do zmniejszenia orzeczonej kary łącznej.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

1.		
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZASTRZYCNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Orzeczona kara łączna		
Zwięzle o powodach utrzymania w mocy		
Orzeczona kara łączna nie budzi zastrzeżeń i nie rodzi się jako rażąco niewspółmiernie surowa.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu		

<i>pierwszej instancji</i>			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięzłe powodach zmiany	o		
0.1			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylecia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylecia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach	o		

uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	O kosztach postępowania odwoławczego sąd orzekł na		

	podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu państw wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe.
7. PODPIS	
Robert Rafał Kwieciński Karol Skocki Agata Wilczewska	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego N. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara łączna		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana